

Omschrijving drinkwatersysteem met antimorsvoorziening bij vleeskuikens

Bij omschrijvingen voor pluimvee wordt een aantal keren aangegeven dat het drinkwatersysteem voorzien moet zijn van een antimorsvoorziening. Over de uitvoering hiervan is onduidelijkheid. Hieronder wordt aangegeven welke uitvoeringen van drinkwatervoorziening kunnen worden aangemerkt als antimors.

Omschrijving

Als basis kan worden gesteld dat een drinkwatersysteem voldoet als antimors, als er geen water direct vanuit het systeem (meestal een drinknippel) op de grond (in het strooisel) kan vallen. Dit kan door:

- het toepassen van een drinknippel met een lage waterdruk; door de lagere waterafgifte van deze nippels heeft het dier voldoende tijd om het afgegeven water op te nemen.
- het aanbrenge van een opvangschoteltje /-bakje onder een nippel met een hoge waterdruk; water wat niet wordt opgenomen door het dier (vanwege de hogere waterafgifte) valt in het bakje. Dit water kan daarna nog door het dier worden opgenomen.

Toelichting

In principe zijn alle in de vleeskuikenhouderij gebruikte drinksystemen antimors. Verschillende drinknippelsystemen gebruiken geen lekbakje of opvangschoteltje. Indien zo'n systeem zou lekken dan zou een dergelijk systeem niet worden gebruikt in de praktijk. Het anti-mors zit hem meer in de (wijze van) afdichting. De nippel mag niet (na)druppelen. Ook al komt er heel weinig water uit de nippel (doordat de waterdruk laag is) dan nog kan er vermorsing optreden. De kans erop is alleen kleiner.

Een opvangschotel onder de nippel vangt het lekwater op. Het dier kan dit lekwater vanaf het schoteltje weer opnemen. In principe is dit schoteltje dus zelfreinigend. De kuikens pikken het schoon. Ja, inderdaad het schoteltje kan vies worden, wat er misschien onhygiënisch uitziet.

Vaak worden lekschoteltjes geïnstalleerd onder nippelsystemen met een hoge waterafgifte. Nippelsystemen met een lage(re) waterafgifte hebben in principe geen opvangschoteltjes nodig (geen lekkage/vermorsing). Nadeel van deze nippelsystemen is echter wel dat bij deze systemen geen maximale groei kan worden gerealiseerd, eenvoudigweg omdat de waterafgifte aan het einde van de mestperiode (zeker bij zwaar mesten) ontoereikend is. Waarden voor de waterafgifte van nippels variëren van 20 tot 170 ml/minuut. Fabrikanten bieden vaak duidelijk verschillende nippels aan voor een lage waterafgifte (zonder lekbakje) of een hoge waterafgifte (met lekbakje). In verband met de welzijnsregelgeving zal er de komende jaren (nog) meer nadruk worden gelegd op het hebben van droog strooisel. Daarmee is het voorkomen van lekkage door het drinkwatersysteem nog belangrijker geworden. Keuze voor een lekvrije nippel door de pluimveehouder is daarbij een belangrijke factor.